

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoPr/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112216989
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112216989.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivicy Hanuskovej a členov senátu Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľky M. D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., J. L. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Kováčom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, Mateja Bela 2 proti odporcovi Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, o neplatnosť výpovede, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 9Cpr/5/2012 - 89 zo dňa 15. 03. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky, ktorá sa svojim návrhom domáhala určenia neplatnosti výpovede, ktorá jej bola daná odporcom, a to listom zo dňa 01. 03. 2012.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že po rozhodnutí o organizačnej zmene, ktorou došlo ku zrušeniu všetkých služobných miest dovtedajšieho služobného úradu navrhovateľky, jej bola daná výpoveď v zmysle § 47 písm. b) Zákona o štátnej službe platného v čase dania výpovede navrhovateľke, keď podľa tvrdenia odporcu nebolo pre navrhovateľku iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, pričom navrhovateľka nesúhlasila s trvalým preložením do Banskej Bystrice. V čase dania výpovede, teda ku dňu 01. 03. 2012 bolo preukázané, že došlo k organizačnej zmene, a to zániku všetkých miest vrátane miesta navrhovateľky a v jej príčinnej súvislosti aj k daniu výpovede v zmysle citovaného zákonného dôvodu. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že bolo pre ňu iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, nebola preukázaná pravdivosť tohto tvrdenia. Naopak, bolo preukázané, že k 01. 01. 2012 došlo ku vzniku úplne novej organizačnej štruktúry, v dôsledku ktorej sa navrhovateľka stala nadbytočnou. Vzhľadom na tieto dôvody nepovažoval okresný súd návrh za dôvodný.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie navrhovateľka. Namietala, že tvrdenie odporcu, že došlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta, na ktoré bola navrhovateľka menovaná, je v rozpore so skutočnosťou. Keďže zo strany zamestnávateľa došlo k zániku všetkých štátnozamestnaneckých miest, nie je možné podľa nej aplikovať ust. § 47 písm. b) Zákona o štátnej službe ako výpovedný dôvod, ktorý použil odporca voči navrhovateľke vo výpovedi. Uviedla, že: „Štátnozamestnanecké miesto s náplňou práce, akú vykonávala, je zaradené len s mierne

pozmeneným názvom funkcie, aj v novej organizačnej štruktúre“. Odporca teda len v niektorých krajoch ponechal štátnych zamestnancov s predmetnou pracovnou náplňou na pôvodnom mieste výkonu práce a v niektorých krajoch vrátane Banskej Bystrice, trval na mieste výkonu práce na Daňovom úrade v sídle kraja. K skutočnému zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta teda nedošlo, pretože Zákon o štátnej službe ani nepredpokladá takú možnosť, aby služobný úrad zrušil všetky štátnozamestnanecké miesta a hneď ustanovil nové. Ďalej namietala, že v priebehu roka 2011 boli na Daňový úrad Lučenec prijatí ďalší traja noví pracovníci, keď na všetky tieto tri štátnozamestnanecké miesta navrhovateľka spĺňala potrebnú kvalifikáciu aj odbornú prax. Žiadne z týchto miest jej však nebolo ponúknuté. Z uvedeného podľa nej vyplýva, že v danom prípade nebola daná ani príčinná súvislosť medzi nadbytočnosťou navrhovateľky a organizačnou zmenou. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľky vyhovie a určí, že výpoveď daná odporcom je neplatná.

Odporca k odvolaniu navrhovateľky v písomnom vyjadrení uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne. Zdôraznil, že prijatím zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva s účinnosťou od 01. 01. 2012 došlo k vytvoreniu Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky. V zmysle tohto zákona došlo k zlúčeniu daňovej a colnej správy. S účinnosťou od 01. 01. 2012 tak došlo k zrušeniu služobného úradu - Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky a Colného riaditeľstva Slovenskej republiky. Všetky práva a povinnosti zrušených služobných úradov prešli na vytvorený služobný úrad, a to Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky. Účinnosťou zákona č. 479/2009 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov došlo k podstatnej zmene organizačnej štruktúry daňových orgánov. Zrušili sa pracoviská Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, znížil sa počet daňových úradov zo 102 na 8 a jeden daňový úrad pre vybrané daňové subjekty v rámci celej Slovenskej republiky, vytvorili sa pobočky a kontaktné miesta daňových úradov. Došlo k centralizácii viacerých činností viacerých organizačných útvarov. Z uvedeného dôvodu boli metodici účtovníctva obcí v rámci banskobystrického kraja centralizovaní na Daňový úrad Banská Bystrica. Ak teda navrhovateľka v odvolaní poukazuje na to, že boli zrušené všetky štátnozamestnanecké miesta, uvedené odporca uznáva, nakoľko práve rozhodnutím generálneho riaditeľa Daňového riaditeľstva SR č. 97/2011/120 o zrušení štátnozamestnaneckých miest a miest vo výkone práce vo verejnom záujme na Daňovom riaditeľstve Slovenskej republiky, došlo k zrušeniu všetkých štátnozamestnaneckých miest a miest vo výkone práce vo verejnom záujme v štruktúre Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky ku dňu 31. 12. 2011, z čoho vyplýva, že aj miesto navrhovateľky bolo zrušené. Služobný úrad preto musel postupovať podľa zákona č. 400/2009 Z. z. a s každým štátnym zamestnancom konal jednotlivo. Odporca si splnil následne aj jeho ďalšiu zákonnú povinnosť, keď navrhovateľke ponúkol iné vhodné štátnozamestnanecké miesto - metodik účtovníctva obcí vo funkcii samostatný radca v odbore štátnej služby 2.02 financie, teda miesto v tom istom odbore štátnej služby, v tej istej funkcii, avšak s iným pravidelným miestom vykonávania štátnej služby, ako bolo dovtedajšie pravidelné miesto vykonávania štátnej služby navrhovateľky. Navrhovateľka však s trvalým preložením nesúhlasila. Odporcovi preto neostávala iná možnosť ako postupovať v zmysle § 47 písm. b) zák. č. 400/2009 Z. z. a iný postup odporca ani uplatniť nemohol. Ak následne navrhovateľka v odvolaní poukazuje na to, že v priebehu druhého polroka 2011 boli na Daňový úrad Lučenec prijatí traja noví pracovníci, potom uvedené nemá žiadnu príčinnú súvislosť ani vzťah k výpovedi, ktorá jej bola daná zo strany odporcu. Podľa odporcu je nedôvodné zaoberať sa inými štátnozamestnaneckými miestami voľnými počas roka 2011, ak k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta navrhovateľky došlo ku dňu 31. 12. 2011. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p..

Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia vzhľadom na argumenty uvádzané navrhovateľkou v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, naopak, súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností aj náležite vyhodnotil. Okresný súd sa s každou jednotlivou námietkou navrhovateľky, na ktorú poukazovala v samotnom návrhu, ako aj v písomných podaniach, ako aj na pojednávaní a následne i v samotnom odvolaní voči rozhodnutiu okresného súdu, vysporiadal. Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné, a jeho argumenty podporujú príslušný záver o neodôvodnenosti nároku navrhovateľky. Rozhodnutie prvostupňového súdu je presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premis prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú, ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé. Obsah predmetného odvolania je zhodný s tvrdeniami navrhovateľky počas konania, a preto aj odôvodnenie rozhodnutia vo vzťahu k námietkam navrhovateľky je úplné. Navrhovateľka v žiadnom prípade v odvolaní neuvádza nové relevantné skutočnosti, nepredkladá žiadne nové ďalšie dôkazy, ktoré by neboli zistené a zároveň vyhodnotené prvostupňovým súdom. Prvostupňový súd vzhľadom na vykonané dokazovanie jednoznačne uzavrel, že predmetom sporu bolo určenie neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru v zmysle § 47 písm. b) zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe (ďalej v texte len „Zákon o štátnej službe“). Vo svojom rozhodnutí podrobne odôvodnil, prečo považoval výpoveď danú odporcom navrhovateľke za platnú, keď mal za preukázané, že došlo k organizačnej zmene u zamestnávateľa, teda odporcu, k nadbytočnosti zamestnanca, teda navrhovateľky, ako aj k príčinnému vzťahu medzi nadbytočnosťou navrhovateľky a organizačnou zmenou. Medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou musí byť príčinný vzťah a tento v prípade súdneho sporu preukazuje zamestnávateľ, v danom prípade služobný úrad. Odporca jednoznačne preukázal, že uvedenou organizačnou zmenou bolo rozhodnutie generálneho riaditeľa Daňového riaditeľstva SR č. 97/2011/120 o zrušení štátnozamestnaneckých miest a miest vo výkone práce vo verejnom záujme na Daňovom riaditeľstve Slovenskej republiky, ktorým došlo k zrušeniu všetkých štátnozamestnaneckých miest a miest vo výkone práce vo verejnom záujme v štruktúre Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky, a to ku dňu 31. decembra 2011. Napriek tomu, že došlo k zrušeniu všetkých štátnozamestnaneckých miest, bolo povinnosťou odporcu ako zamestnávateľa postupovať v zmysle § 47 písm.) Zákona o štátnej službe, s každým štátnym zamestnancom jednotlivo. Konkrétne v prípade navrhovateľky bolo preukázané, že pokiaľ došlo k zrušeniu všetkých štátnozamestnaneckých miest daného služobného úradu, došlo i k zrušeniu pracovného miesta navrhovateľky. Samotný výber nadbytočného zamestnanca patrí výlučne zamestnávateľovi (služobnému úradu). Ani súd nemôže preskúmať správnosť tohto výberu zamestnávateľom. Podstatné pre aplikáciu tohto dôvodu dania výpovede v zmysle ust. § 47 písm. b) zákona č. 400/2009Z.z. je aktuálne zrušenie štátnozamestnaneckého miesta. Jeho zrušenie je odzrkadlením organizačnej zmeny, ktorá musí byť už účinná v čase podania výpovede. V konaní bolo preukázané, že k zrušeniu štátnozamestnaneckých miest, vrátane miesta navrhovateľky, došlo ku dňu 31. 12. 2011. Výpoveď daná navrhovateľke bola daná listom zo dňa 01. 03. 2012, z čoho jednoznačne vyplýva, že organizačná zmena bola účinná v čase podania výpovede. Dôvodne následne okresný súd skúmal i povinnosť odporcu ponúknuť iné vhodné štátnozamestnanecké miesto navrhovateľke. Táto ponuka preukázaná bola. Z návrhu na trvalé preloženie medzi služobným úradom a navrhovateľkou zo dňa 07. 12. 2011 jednoznačne vyplýva, že jej bolo ponúknuté štátnozamestnanecké miesto v zmysle ust. § 47 písm. b) Zákona o štátnej službe. Z uvedeného vykonaného dokazovania preto okresný súd správne vyvodil záver, že boli naplnené hmotnoprávne podmienky pre danie výpovede v zmysle § 47 písm. b) citovaného zákona, ak pracovné miesto navrhovateľky bolo zrušené na základe organizačnej zmeny, v dôsledku ktorej sa táto stala nadbytočnou.

Ani námietka navrhovateľky spočívajúca v tom, že v roku 2011 boli prijatí do štátnozamestnaneckého pomeru ďalší traja noví zamestnanci, neobstojí, nakoľko k prijatiu týchto zamestnancov došlo v roku 2011

a k samotnej organizačnej zmene došlo až ku dňu 31. 12. 2011, a teda k novej organizačnej štruktúre až od 01. 01. 2012. V tomto prípade teda došlo i k zrušeniu týchto štátnozamestnaneckých miest, a nie je ich preto možné charakterizovať ako miesta voľné k ponuke pre navrhovateľku v zmysle povinnosti uloženej odporcovi ust. § 47 písm. b) Zákona o štátnej službe, teda, že by v čase dania výpovede navrhovateľke, resp., že by služobný úrad mal v čase dania výpovede pre navrhovateľku iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, ak aj toto miesto, na ktoré navrhovateľka poukazovala bolo zrušené.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ako aj dôvody, na ktoré poukázal prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, a ktoré nebolo potrebné pre svoju presvedčivosť opätovne uvádzať v tomto rozhodnutí, odvolací súd napadnutý rozsudok, vo výroku ktorým návrh navrhovateľky zamietol ako i vo výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Neúspešný navrhovateľ nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo a úspešný odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.